

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЗАШТИТИ АРХЕОЛОШКОГ НАСЛЕЂА (РЕВИДИРАНА)

Члан 1.

Потврђује се Европска конвенција о заштити археолошког наслеђа (ревидирана), која је усвојена у Ла Валети, 16. јануара 1992. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (Revised)

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose, in particular, of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Having regard to the European Cultural Convention signed in Paris on 19 December 1954, in particular Articles 1 and 5 thereof;

Having regard to the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe signed in Granada on 3 October 1985;

Having regard to the European Convention on Offences relating to Cultural Property signed in Delphi on 23 June 1985;

Having regard to the recommendations of the Parliamentary Assembly relating to archaeology and in particular Recommendations 848 (1978), 921 (1981) and 1072 (1988);

Having regard to Recommendation No. R (89) 5 concerning the protection and enhancement of the archaeological heritage in the context of town and country planning operations;

Recalling that the archaeological heritage is essential to a knowledge of the history of mankind;

Acknowledging that the European archaeological heritage, which provides evidence of ancient history, is seriously threatened with deterioration

because of the increasing number of major planning schemes, natural risks, clandestine or unscientific excavations and insufficient public awareness;

Affirming that it is important to institute, where they do not yet exist, appropriate administrative and scientific supervision procedures, and that the need to protect the archaeological heritage should be reflected in town and country planning and cultural development policies;

Stressing that responsibility for the protection of the archaeological heritage should rest not only with the State directly concerned but with all European countries, the aim being to reduce the risk of deterioration and promote conservation by encouraging exchanges of experts and the comparison of experiences;

Noting the necessity to complete the principles set forth in the European Convention for the Protection of the Archaeological Heritage signed in London on 6 May 1969, as a result of evolution of planning policies in European countries,

Have agreed as follows:

Definition of the archaeological heritage

Article 1

1. The aim of this (revised) Convention is to protect the archaeological heritage as a source of the European collective memory and as an instrument for historical and scientific study.
2. To this end shall be considered to be elements of the archaeological heritage all remains and objects and any other traces of mankind from past epochs:
 - i. the preservation and study of which help to retrace the history of mankind and its relation with the natural environment;
 - ii. for which excavations or discoveries and other methods of research into mankind and the related environment are the main sources of information; and
 - iii. which are located in any area within the jurisdiction of the Parties.
3. The archaeological heritage shall include structures, constructions, groups of buildings, developed sites, moveable objects, monuments of other kinds as well as their context, whether situated on land or under water.

Identification of the heritage and measures for protection

Article 2

Each Party undertakes to institute, by means appropriate to the State in question, a legal system for the protection of the archaeological heritage, making provision for:

- i. the maintenance of an inventory of its archaeological heritage and the designation of protected monuments and areas;

- ii. the creation of archaeological reserves, even where there are no visible remains on the ground or under water, for the preservation of material evidence to be studied by later generations;
- iii. the mandatory reporting to the competent authorities by a finder of the chance discovery of elements of the archaeological heritage and making them available for examination.

Article 3

To preserve the archaeological heritage and guarantee the scientific significance of archaeological research work, each Party undertakes:

- i. to apply procedures for the authorisation and supervision of excavation and other archaeological activities in such a way as:
 - a. to prevent any illicit excavation or removal of elements of the archaeological heritage;
 - b. to ensure that archaeological excavations and prospecting are undertaken in a scientific manner and provided that:
 - non-destructive methods of investigation are applied wherever possible;
 - the elements of the archaeological heritage are not uncovered or left exposed during or after excavation without provision being made for their proper preservation, conservation and management;
- ii. to ensure that excavations and other potentially destructive techniques are carried out only by qualified, specially authorised persons;
- iii. to subject to specific prior authorisation, whenever foreseen by the domestic law of the State, the use of metal detectors and any other detection equipment or process for archaeological investigation.

Article 4

Each Party undertakes to implement measures for the physical protection of the archaeological heritage, making provision, as circumstances demand:

- i. for the acquisition or protection by other appropriate means by the authorities of areas intended to constitute archaeological reserves;
- ii. for the conservation and maintenance of the archaeological heritage, preferably *in situ*;
- iii. for appropriate storage places for archaeological remains which have been removed from their original location.

Integrated conservation of the archaeological heritage

Article 5

Each Party undertakes:

- i. to seek to reconcile and combine the respective requirements of archaeology and development plans by ensuring that archaeologists participate:
 - in planning policies designed to ensure well-balanced strategies for the protection, conservation and enhancement of sites of archaeological interest;
- ii. in the various stages of development schemes;
- iii. to ensure that archaeologists, town and regional planners systematically consult one another in order to permit:
- iv. the modification of development plans likely to have adverse effects on the archaeological heritage;
- v. the allocation of sufficient time and resources for an appropriate scientific study to be made of the site and for its findings to be published;
- vi. to ensure that environmental impact assessments and the resulting decisions involve full consideration of archaeological sites and their settings;
- vii. to make provision, when elements of the archaeological heritage have been found during development work, for their conservation *in situ* when feasible;
- viii. to ensure that the opening of archaeological sites to the public, especially any structural arrangements necessary for the reception of large numbers of visitors, does not adversely affect the archaeological and scientific character of such sites and their surroundings.

Financing of archaeological research and conservation

Article 6

Each Party undertakes:

- i. to arrange for public financial support for archaeological research from national, regional and local authorities in accordance with their respective competence;
- ii. to increase the material resources for rescue archaeology:
 - a. by taking suitable measures to ensure that provision is made in major public or private development schemes for covering, from public sector or private sector resources, as appropriate, the total costs of any necessary related archaeological operations;
 - b. by making provision in the budget relating to these schemes in the same way as for the impact studies necessitated by environmental and regional planning precautions, for preliminary archaeological study and prospection, for a

scientific summary record as well as for the full publication and recording of the findings.

Collection and dissemination of scientific information

Article 7

For the purpose of facilitating the study of, and dissemination of knowledge about, archaeological discoveries, each Party undertakes:

- i. to make or bring up to date surveys, inventories and maps of archaeological sites in the areas within its jurisdiction;
- ii. to take all practical measures to ensure the drafting, following archaeological operations, of a publishable scientific summary record before the necessary comprehensive publication of specialised studies.

Article 8

Each Party undertakes:

- i. to facilitate the national and international exchange of elements of the archaeological heritage for professional scientific purposes while taking appropriate steps to ensure that such circulation in no way prejudices the cultural and scientific value of those elements;
- ii. to promote the pooling of information on archaeological research and excavations in progress and to contribute to the organisation of international research programmes.

Promotion of public awareness

Article 9

Each Party undertakes:

- i. to conduct educational actions with a view to rousing and developing an awareness in public opinion of the value of the archaeological heritage for understanding the past and of the threats to this heritage;
- ii. to promote public access to important elements of its archaeological heritage, especially sites, and encourage the display to the public of suitable selections of archaeological objects.

Prevention of the illicit circulation of elements of the archaeological heritage

Article 10

Each Party undertakes:

- i. to arrange for the relevant public authorities and for scientific institutions to pool information on any illicit excavations identified;
- ii. to inform the competent authorities in the State of origin which is a Party to this Convention of any offer suspected of coming either from

- illicit excavations or unlawfully from official excavations, and to provide the necessary details thereof;
- iii. to take such steps as are necessary to ensure that museums and similar institutions whose acquisition policy is under State control do not acquire elements of the archaeological heritage suspected of coming from uncontrolled finds or illicit excavations or unlawfully from official excavations;
- iv. as regards museums and similar institutions located in the territory of a Party but the acquisition policy of which is not under State control:
 - to convey to them the text of this (revised) Convention;
- v. to spare no effort to ensure respect by the said museums and institutions for the principles set out in paragraph 3 above;
- vi. to restrict, as far as possible, by education, information, vigilance and co-operation, the transfer of elements of the archaeological heritage obtained from uncontrolled finds or illicit excavations or unlawfully from official excavations.

Article 11

Nothing in this (revised) Convention shall affect existing or future bilateral or multilateral treaties between Parties, concerning the illicit circulation of elements of the archaeological heritage or their restitution to the rightful owner.

Mutual technical and scientific assistance

Article 12

The Parties undertake:

- i. to afford mutual technical and scientific assistance through the pooling of experience and exchanges of experts in matters concerning the archaeological heritage;
- ii. to encourage, under the relevant national legislation or international agreements binding them, exchanges of specialists in the preservation of the archaeological heritage, including those responsible for further training.

Control of the application of the (revised) Convention

Article 13

For the purposes of this (revised) Convention, a committee of experts, set up by the Committee of Ministers of the Council of Europe pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall monitor the application of the (revised) Convention and in particular:

- i. report periodically to the Committee of Ministers of the Council of Europe on the situation of archaeological heritage protection policies in the States Parties to the (revised) Convention and on the

- implementation of the principles embodied in the (revised) Convention;
- ii. propose measures to the Committee of Ministers of the Council of Europe for the implementation of the (revised) Convention's provisions, including multilateral activities, revision or amendment of the (revised) Convention and informing public opinion about the purpose of the (revised) Convention;
 - iii. make recommendations to the Committee of Ministers of the Council of Europe regarding invitations to States which are not members of the Council of Europe to accede to this (revised) Convention.

Final clauses

Article 14

1. This (revised) Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention.
It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. No State party to the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage, signed in London on 6 May 1969, may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval unless it has already denounced the said Convention or denounces it simultaneously.
3. This (revised) Convention shall enter into force six months after the date on which four States, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the (revised) Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraphs.
4. Whenever, in application of the preceding two paragraphs, the denunciation of the Convention of 6 May 1969 would not become effective simultaneously with the entry into force of this (revised) Convention, a Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it will continue to apply the Convention of 6 May 1969 until the entry into force of this (revised) Convention.
5. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the (revised) Convention shall enter into force six months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 15

1. After the entry into force of this (revised) Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any other State not a member of the Council and the European Economic Community, to accede to this (revised) Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.
2. In respect of any acceding State or, should it accede, the European Economic Community, the (revised) Convention shall enter into force

six months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 16

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this (revised) Convention shall apply.
2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this (revised) Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the (revised) Convention shall enter into force six months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 17

1. Any Party may at any time denounce this (revised) Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective six months following the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 18

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention and any State or the European Economic Community which has acceded or has been invited to accede to this (revised) Convention of:

- i. any signature;
- ii. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- iii. any date of entry into force of this (revised) Convention in accordance with Articles 14, 15 and 16;
- iv. any other act, notification or communication relating to this (revised) Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this revised Convention.

Done at Valletta, this 16th day of January 1992, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, and

to any non-member State or the European Economic Community invited to accede to this (revised) Convention.

Европска конвенција о заштити археолошког наслеђа (ревидирана)

Преамбула

Државе чланице Савета Европе, као и друге државе потписнице Европске конвенције о култури,

Имајући у виду да је циљ Савета Европе постизање већег јединства међу чланицама, а посебно, ради чувања и остваривања идеала и принципа који чине њихово заједничко наслеђе;

Имајући у виду Европску конвенцију о култури, потписану у Паризу 19. децембра 1954. године, а посебно њен 1. и 5. члан;

Имајући у виду Европску конвенцију о заштити архитектонског наслеђа Европе, потписану у Гранади 3. октобра 1985. године;

Имајући у виду Европску конвенцију о кривичним делима у вези с културним добрима, потписану у Делфима 23. јуна 1985. године;

Имајући у виду препоруке Парламентарне скупштине у вези с археологијом, а посебно Препоруке 848 (1978), 921 (1981) и 1072 (1988);

Имајући у виду Препоруку бр. Р (89) 5 у вези са заштитом и унапређењем археолошког наслеђа у контексту урбанистичког и просторног планирања;

Подсећајући да археолошко наслеђе има суштински значај за познавање историје човечанства;

Признајући да је европско археолошко наслеђе, које нам пружа податке о древној историји, суочено са озбиљном опасношћу од пропадања због све већег броја великих градитељских подухвата, као и због природних опасности, илегалних или ненаучних ископавања и недовољне јавне свести;

Потврђујући да је неопходно увести, тамо где још увек не постоје, одговарајуће, како управне тако и научне процедуре надзора, и да потреба за заштитом археолошког наслеђа треба да се одрази у урбанистичком и просторном планирању, као и у политикама културног развоја;

Истичући да одговорност за заштиту археолошког наслеђа не почива само на држави у чијем је оно непосредном интересу, већ и на свим европским земљама, а у циљу смањивања опасности од пропадања наслеђа и унапређивања његове заштите подстицањем размене стручњака и поређењем искустава;

Констатујући неопходност да се принципи истакнути у Европској конвенцији о заштити археолошког наслеђа, потписаној у Лондону 6. маја 1969. године, морају допунити, као резултат развоја политика планирања у европским земљама;

Сагласиле су се да:

Дефиниција археолошког наслеђа

Члан 1.

1. Циљ ове (ревидиране) конвенције јесте да заштити археолошко наслеђе као извор европског колективног памћења и инструмент историјског и научног истраживања;

2. У ту сврху, елементима археолошког наслеђа сматраће се сви остаци и предмети, као и други трагови постојања човечанства у прошлим епохама:

а) чије очување и проучавање помаже да се реконструише развој историје човечанства и његова веза с природним окружењем;

б) за које су ископавања или открића, и друге методе истраживања човечанства и његове средине главни извор информација;

в) које се налазе у било којој области која је под јурисдикцијом држава потписница.

3. Археолошко наслеђе обухвата грађевине, конструкције, групе грађевина, уређене локалитете, покретне налазе, споменике друге врсте, као и њихов контекст, било да су на и у земљи или под водом.

Идентификација наслеђа и мере заштите

Члан 2.

Свака страна потписница се обавезује да ће успоставити, на начин који одговара свакој појединачној држави, правни систем заштите археолошког наслеђа који предвиђа:

а) вођење инвентара археолошког наслеђа и стављање под правну заштиту споменика и подручја;

б) успостављање заштићених археолошких подручја, чак и тамо где нема видљивих остатака на земљи или под водом, у циљу очувања материјалних остатака које ће проучавати будуће генерације;

в) да налазач, који случајно открије елементе археолошког наслеђа, подлеже обавези да о томе обавести надлежне органе власти, као и да омогући испитивање тих елемената.

Члан 3.

У циљу очувања археолошког наслеђа и гарантовања научног археолошког истраживања, све државе потписнице се обавезују да ће:

а) примењивати поступке издавања дозвола и вршења надзора над ископавањима и другим археолошким активностима, како би:

а. спречиле свако незаконито ископавање или премештање елемената археолошког наслеђа;

б. осигурале да ће се археолошка ископавања и теренска проспекција вршити у складу с науком, а под условом:

- да се недеструктивни методи истраживања користе кад год је то могуће;

- да се елементи археолошког наслеђа не остављају непокривени или незаштићени током и после ископавања, без одговарајућих услова за њихово очување, конзервацију и управљање њима;

б) обезбедити да ће ископавања и друге потенцијално деструктивне технике изводити искључиво квалификована, посебно овлашћена лица;

в) захтевати претходно посебно одобрење за коришћење детектора за метал и друге опреме за откривање или поступка при археолошком истраживању, кад год је оно законом неке државе предвиђено.

Члан 4.

Свака страна потписница се обавезује да ће предузети мере физичке заштите археолошког наслеђа, како би у складу са наметнутим околностима обезбедила:

а) прибављање или заштиту другим одговарајућим средствима, од стране власти, у оним подручјима које треба да се прогласе археолошким налазиштима;

б) конзервацију и одржавање археолошког наслеђа, по могућности, *in situ*;

в) одговарајућа места за одлагање археолошких остатака који су измештени са својих првобитних локација.

Интегрална заштита археолошког наслеђа

Члан 5.

Свака страна потписница се обавезује:

а) да ће се трудити да измири и усклади потребе археологије и развојних планова, тако што ће створити услове да археолози учествују у:

политикама планирања које су осмишљене тако да обезбеде стварање уравнотежених стратегија заштите, конзервације и унапређивања простора од интереса за археологију;

б. различитим фазама израде развојних планова;

в) да ће обезбедити редовне консултације између археолога, урбаниста и стручњака за просторно планирање, како би омогућили:

г. измену развојних планова који би могли неповољно да утичу на археолошко наслеђе;

д. обезбеђивање довољно времена и средстава потребних за одговарајуће научно истраживање локалитета, као и објављивање открића;

ђ) да ће обезбедити да ће се при изради студија о утицају на животну средину и доношењу одлука које из њих произилазе у потпуности водити рачуна о археолошким налазиштима и њиховом окружењу;

е) да ће се у случају откривања елемената археолошког наслеђа у току радова било које врсте, тамо где је то изводљиво, предвидети услови за њихову конзервацију *in situ*;

ж) да ће обезбедити да отварање археолошких налазишта за јавност, а нарочито подизање грађевина неопходних за пријем већег броја посетилаца, неће негативно утицати на археолошки и научни карактер таквих налазишта и њихове околине.

Финансирање археолошких истраживања и конзервације

Члан 6.

Свака страна потписница обавезује се:

а) да ће, у изради плана регионалног, републичког буџета и буџета локалне самоуправе, предвидети средства финансијске помоћи за археолошка истраживања, у складу с њиховим надлежностима и у складу са законом;

б) да ће повећати материјална средства за заштитна истраживања:

а. предузимањем одговарајућих мера које треба да обезбеде да је у већим јавним или приватним развојним плановима предвиђено покривање, из јавног или приватног сектора, комплетних трошкова свих неопходних археолошких радова;

б. предвиђајући у буџету, по истом основу као и студије о утицају на животну средину неопходних због уређења околине и просторног планирања, студије и прелиминарна археолошка испитивања, перспекције, научне извештаје, као и потпуно објављивање и обраду налаза.

Прикупљање и ширење научних информација

Члан 7.

У циљу олакшавања проучавања и ширења сазнања о археолошким открићима, свака страна потписница се обавезује да ће:

а) сачинити или обновити прегледе, инвентаре и мапе археолошких налазишта у областима које су у њеној надлежности;

б) предузети све практичне мере да, по обављању археолошких радова, обезбеди израду нацрта научног извештаја који претходи публикавању свеобухватних специјалистичких студија.

Члан 8.

Свака страна потписница се обавезује да ће:

а) омогућити размену елемената археолошког наслеђа у стручне и научне сврхе на националном и међународном нивоу, предузимајући, истовремено, одговарајуће мере којима ће обезбедити да такав промет ни на који начин не доведе у питање културну или научну вредност тих елемената;

б) унапређивати размену информација о археолошким истраживањима и ископавањима која су у току, и давати допринос организовању међународних истраживачких програма.

Подизање свести у јавности

Члан 9.

Свака страна потписница се обавезује да ће:

а) спроводити акције у области образовања, усмерене ка подизању и развијању свести у јавности о значају археолошког наслеђа за разумевање прошлости, као и о опасностима које прете том наслеђу;

б) промовисати доступност важним елементима свог археолошког наслеђа, а посебно локалитета, и подстицати јавно излагање адекватног избора археолошких предмета.

Спречавање илегалног промета елемената археолошког наслеђа

Члан 10.

Свака страна потписница се обавезује:

а) да ће организовати размену информација између надлежних органа власти и научних институција о свим откривеним илегалним ископавањима;

б) да ће обавестити надлежне органе у држави порекла, која је потписница ове (ревидиране) конвенције, о свему понуђеном за шта се сумња да потиче с илегалног ископавања или са званичних ископавања, на незаконит начин, и о томе дати неопходне податке;

в) да ће предузети неопходне мере како музеји и сличне установе, чија су правила прикупљања под контролом државе, не би прикупљали елементе археолошког наслеђа за које се сумња да потичу са неконтролисаних открића или илегалних ископавања или, пак, на незаконит начин са званичних ископавања;

г) када су у питању музеји и сличне установе на територији држава потписница, чија правила прикупљања нису под државном контролом:

да ће им саопштити текст ове (ревидиране) конвенције;

д. да неће штедети труда да обезбеде поштовање принципа од стране музеја и институција, утврђених у тачки в) овог члана;

ђ. да ће ограничити, у највећој могућој мери, путем образовања, информисања, одржавања будности и сарадње, промет елемената археолошког наслеђа прибављених са неконтролисаних открића, илегалних ископавања или, пак, на незаконит начин са званичних ископавања.

Члан 11.

Ништа у овој (ревидираној) конвенцији не треба да утиче на постојеће нити на будуће билатералне или мултилатералне споразуме између страна потписница о илегалном промету елемената археолошког наслеђа или њиховом враћању правим власницима.

Узајамна техничка и научна подршка

Члан 12.

Стране потписнице се обавезују да ће:

а) пружати узајамну техничку и научну подршку путем размене искустава и стручњака, по питањима везаним за археолошко наслеђе;

б) у оквиру одговарајућих националних закона или обавезујућим међународним споразумима охрабривати размену стручњака за очување археолошког наслеђа, укључујући и стручњаке задужене за даљу обуку.

Контрола над применом (ревидиране) Конвенције

Члан 13.

За потребе ове (ревидиране) конвенције, стручни комитет, постављен од стране Комитета министара Савета Европе у складу са чланом 17. Статута Савета Европе, пратиће спровођење (ревидиране) Конвенције, а посебно ће:

а) периодично извештавати Комитет министара Савета Европе о политикама заштите археолошког наслеђа у државама потписницама ове (ревидиране) конвенције, као и о спровођењу принципа ове (ревидиране) конвенције;

б) предлагати Комитету министара Савета Европе мере у циљу спровођења одредаба ове (ревидиране) конвенције, укључујући и мултилатералне активности, као и ревизију, односно измене и допуне (ревидиране) Конвенције и информисање јавности о њеним циљевима;

в) давати препоруке Комитету министара Савета Европе у вези са упућивањем позива државама које нису чланице Савета Европе да приступе овој (ревидираној) конвенцији.

Завршне одредбе

Члан 14.

1. Ова (ревидирана) конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе и осталим државама потписницама Европске конвенције о култури. Она подлеже потврђивању, прихватању, или одобрењу. Инструменти потврђивања, прихватања или одобрења се депонују код генералног секретара Савета Европе.

2. Ниједна држава потписница Европске конвенције о заштити археолошке баштине, потписане 6. маја 1969. године у Лондону, не може да преда свој инструмент потврђивања, прихватања или одобрења, уколико није већ отказала поменуту Конвенцију, или је истовремено отказује.

3. Ова (ревидирана) конвенција ступа на снагу након шест месеци од дана када четири државе, укључујући три чланице Савета Европе, изразе свој пристанак да буду обавезане овом Конвенцијом (ревидирана), у складу с одредбама из претходних ставова.

4. Када, услед примене претходна два става, отказивање Конвенције од 6. маја 1969. године не почне да производи дејство истовремено са ступањем на снагу ове (ревидиране) конвенције, држава уговорница може, при депоновању свог инструмента потврђивања, прихватања или одобравања, да изјави да ће до ступања на снагу ове (ревидиране) конвенције наставити да примењује Конвенцију од 6. маја 1969. године.

5. У односу на сваку државу потписницу која накнадно прихвати обавезе које проистичу из ње, Конвенција ступа на снагу шест месеци од дана депоновања инструмента потврђивања, прихватања или одобрења.

Члан 15.

1. Након ступања на снагу ове (ревидиране) конвенције, Комитет министара Савета Европе може да позове било коју државу која није чланица Савета Европе и Европску економску заједницу, да приступи овој (ревидираној) конвенцији на основу одлуке већине предвиђене чланом 20.d Статута Савета Европе и уз једногласну одлуку представника држава потписница које учествују у раду Комитета.

2. У односу на све државе које приступају или у односу на Европску економску заједницу, уколико приступи, ова (ревидирана) конвенција ступа на снагу по истеку периода од шест месеци од дана депоновања инструмента потврђивања код генералног секретара Савета Европе.

Члан 16.

1. Свака држава може у време потписивања Конвенције, односно депоновања свог инструмента потврђивања, прихватања или одобрења, да одреди територију, односно територије на којима ће се ова (ревидирана) конвенција примењивати.

2. Свака држава може у било које време након тога, изјавом упућеном генералном секретару Савета Европе, да прошири примену ове (ревидиране) конвенције на било коју другу територију наведену у изјави. У односу на ту територију, ова (ревидирана) конвенција ступа на снагу након шест месеци од дана када генерални секретар прими такву изјаву.

3. Свака декларација дата у складу са ст.1. и 2. овог члана може се, у односу на било коју територију наведену у тој декларацији, повући службеним обавештењем упућеним генералном секретару. Повлачење ступа на снагу по истеку периода од шест месеци од дана када генерални секретар прими такво обавештење.

Члан 17.

1. Свака страна потписница може у било које доба да откаже ову (ревидирану) конвенцију службеним обавештењем упућеним генералном секретару Савета Европе.

2. Такво отказивање ступа на снагу по истеку периода од шест месеци од датума када генерални секретар прими такво обавештење.

Члан 18.

Генерални секретар Савета Европе ће обавестити државе чланице Савета Европе, државе потписнице Европске конвенције о култури, као и Европску економску заједницу, и све државе које су приступиле или су позване да приступе овој (ревидираној) конвенцији, о:

а) сваком потпису;

б) депоновању сваког инструмента потврђивања, прихватања, одобравања или приступања;

в) сваком датуму ступања ове (ревидиране) конвенције на снагу, у складу са чл. 14, 15. и 16;

г) било ком другом акту, обавештењу или саопштењу које се односи на ову (ревидирану) конвенцију.

Потврђујући ово, долепотписани, који су за то прописно овлашћени, потписали су ову (ревидирану) конвенцију.

У Ла Валети, 16. јануара 1992. године, на енглеском и француском језику, где су оба текста једнако аутентична, у једном примерку који ће бити депонован у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити оверене копије свим државама чланицама Савета Европе, потписницама Европске конвенције о култури, и свим државама које нису чланице Савета Европе или Европској економској заједници, а позване су да приступе овој (ревидираној) конвенцији.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.